

פרק כו
בצל כ"ק מרן אדמו"ר
ה'ישועות משה' מויז'ניץ

הרבי

מיד לאחר פטירתו של הרבי היאמרי חיים' קיבל אבינו את מרותו של בנו, כ"ק מרן אדמו"ר הישועות משה' מויז'ניץ, באמונה טהורה ובהתקשרות עצומה. היה זה קשר עז אשר לא יתואר במילים.

בליל שבת שלאחר יום שישי ט' בניסן תשל"ב, מיד לאחר הסעודה, אמר לנו: "אנו הולכים לשולחנו הטהור של הרבי". ילדים קטנים היינו, וברגע הראשון לא הבנו את דבריו.

"מה? והרי הרבי נפטר", תמהנו.

"עם פטירתו של הרבי עברה ההנהגה של ויז'ניץ לבנו ממלא מקומו, הרב אב"ד של קריית ויז'ניץ. קהילה אינה נשארת ללא הנהגה אפילו רגע אחד. לא טעיתי. אנחנו הולכים לטיש של הרבי", הסביר לנו בטוב טעם.

הוא קרא לכמה שכנים חסידי ויז'ניץ מנווה אחיעזר, ויחד עשינו את דרכנו לקריית ויז'ניץ.

התרגשנו מאוד. לא הבנו איך התחלפה ההנהגה כל כך מהר! איך אפשר

לקרוא לרב - רבי!! אך דבר אחד כבר הבנו: אבינו רואה בבנו של הרבי - רבי לכל דבר.

כאשר הגענו לקריית ויז'ניץ, התברר שהרבי אינו עורך את שולחנו הטהור בפני הקהל מטעמו הכמוס עמו.

רבי בחיי אביו!

באותה תקופה של ראשית ההנהגה אמר לנו בהזדמנות:

לא כל בן של אדמו"ר נעשה רבי בפטירת אביו. אם אינו ראוי, הוא נעשה רק יתום... אבל הרבי שלנו כבר היה ירבי בחיי אביו...

הייתי קרוב אליו בהיותו רב. כבר אז הרגשנו שאיש אלוקים מתהלך בקרבנו. אחר שהרבי נפטר, הוא התמנה למנהיג העדה, אבל רבי - - - היה כבר קודם.

אמונת חכמים

צעירים לימים היינו בחיי כ"ק מרן אדמו"ר היאמרי חיים מויז'ניץ, ואין ביכולתנו לכתוב פרטים שראינו על הנהגתו עם הרבי היאמרי חיים, אבל

ר' שמואל עומד מאחורי כיסאו של כ"ק מרן אדמו"ר הישועות משה' מויז'ניץ בשמחת בית ויז'ניץ

עינינו ראו ולא זר מאות ואלפי פעמים ששהה במחיצתו של הרבי. ראינו מהי אמונת חכמים! מהי אהבת תלמיד לרבו! מהם דרך ארץ וביטול עצמי מוחלט!

פרק מוסר שלם אפשר לכתוב על יראת הכבוד שחש כשנכנס אל הקודש פנימה. הוא עמד מול הרבי בביטול עצמי מוחלט, ממתין למוצא פיו. כל מילה שיצאה מפיו של הרבי - קודש! על כל שאלה ששאל הרבי היה עונה מתוך פחד ואימה. היה מסנן את מילותיו, בוררן ומוציאן אט אט, כעבד העומד לפני רבו.

שוחחנו רבות בענייני ויזיניץ, ומעולם לא היה לו הרהור כלשהו על הרבי.

כל מה שביקש הרבי, עשה ללא חישובים של רווח והפסד. כאשר היה מדובר על דברים של הרבי ושל ויזיניץ, הוא לא חשב על עצמו. אין ספור פעמים עמדנו נדהמים מול אמונתו האיתנה, שלא ידעה גבולות.

כ"ק מרן אדמו"ר הישועות משה' מויזיניץ ברכב עם ר' שמואל

מנין נובעת אמונה איתנה זו? ממה נבע טוהר הלב הזה? - אין

זה אלא שיסודות נפשו היו עמוקים מיני ים. לא היה אצלו מושג של 'אני מבין יותר מהרבי' בשום תחום!

דרגתו באמונת חכמים הייתה כחד מחסידי קמאי, שלא הרהרו מעולם על רבותיהם. הייתה זו אמונת חכמים שאין דומה לה.

סוד הקשר!

הוא היה ממושמע לכל ציוויי הרבי לא בגלל חולשת אופי. להפך, הוא היה עצמאי מאוד, ולא אהב שמכתיבים לו את מהלכי החיים, אבל הידיעה שהרבי מורה דרכו בכל התחומים הייתה שלמה ואמיתית, ולכן התבטל כלפיו.

ר' שמואל עם כ"ק מרן אדמו"ר ה'ישועות משה' מויז'ניץ במירון

מים רבים לא יוכלו לכבות את אהבתו לרבי, את צעידתו על פי עצתו בכל צעד ושעל.

לימים סיפר מצפונות לבו על הקשר העצום:

"הרבי ה'אמרי חיים' נשא אותי בלבו ובמוחו כל העת. חשתי בזאת ללא ספק. גם אצל הרבי אני מרגיש זאת."

זהו סוד הקשר!

זה השולחן אשר לפני ה'

על השולחן הטהור אשר לפני ה' לא ויתר בכל ליל שבת למרות המרחק, העייפות וההליכה המייגעת. הוא היה נוכח בטיש במשך שעות ארוכות, ולא עזב את המקום לפני שירת 'קה ריבון', קרוב לסיום הטיש. בשעות הקטנות של הלילה היה עושה שוב את הדרך חזרה לביתו.

למחרת בשבת בבוקר, כעבור שעות שינה קצרות, שוב היה יוצא לדרך להתפלל בבית המדרש הגדול של הרבי בקריית ויז'ניץ, אף על פי ששם התארכה התפילה מאוד. לא פעם קרא לו הרבי להשתתף בקידוש שנערך בביתו לאחר התפילה. הוא לא העז לומר לרבי: "ממתנינים לי בבית". הוא הלך לקידוש בשמחה ובתחושת זכות ושב הביתה בשעה מאוחרת מאוד.

סעודה שלישית

"הרבי שמח כל כך שבאתי", נהרו פניו. "אני חושב שכל שבת אשתתף גם בסעודה השלישית".

היה זה בשמחת תורה בשנת תשמ"ח. באותה שנה חל התאריך בשבת, ואף על פי שכבר צעד לויז'ניץ פעמיים באותו חג, חזר פעם שלישית לסעודת נעילת החג.

מאז היה טורח במסירות נפש לעלות לקריית ויז'ניץ לסעודה שלישית מדי

שבת בשבתו. הוא הקפיד על כך מאוד גם בשבתות החורף, כאשר סיימו את סעודת היום זמן קצר לפני הסעודה השלישית.

הרבי טרם שר 'קה ריבון'

לעתים היה שב מחו"ל ביום שישי. הוא לא הספיק לנוח לפני הטיש, אך לא ויתר על ההשתתפות בו.

סיפר הרב צבי פייביש מילר, סמנכ"ל איגוד מוסדות ויז'ניץ:

פעם, בליל שבת, היה ר' שמואל עייף במיוחד. הוא חזר מחו"ל כמה שעות לפני כן, ולא הספיק לנוח, אך על הטיש לא ויתר.

"מדוע אינך שב לביתך, והרי אתה מותש!" שאלתי את ר' שמואל.

"הרבי טרם שר 'קה ריבון'", ענה לי בפשטות.

מקומו אחרי הרבי

שח לנו הרה"ח ר' שמואל שטרן, משב"ק אצל כ"ק מרן האדמו"ר היאמרי חיים:

מקומי בטיש היה מאחורי הרבי. כאשר נעשה ר' שמואל גביר, נתתי לו את מקומי. היה זה טבעי שלאור קרבתו ומסירותו לרבי אתן לו את מקומי.

ר' שמואל חיבב את מקומו, כיוון שבאופן זה זכה להיות סמוך מאוד אל הרבי.

ר' שמואל עומד מאחורי כיסאו של כ"ק מרן אדמו"ר היישובות משה' מויז'ניץ בשמחת בית ויז'ניץ

אבל הייתה לו גם כוונה נסתרת...

לא אחת אמר לנו: "כיון שאני תמיד מאחורי הרבי, תהיה לי הזכות לחסות בצלו של הרבי בעלמא דקשוט בגלל היותי דבוק וקרוב אליו כל ימי חיי".

פדיון נפש

מדי ראש חודש וכן בזמנים מיוחדים היה נכנס אל הקודש פנימה להתברך מפי הרבי, כשהוא מקפיד לצרף לקוויטל פדיון נפש גדול מאוד.

כשהתקרבו החגים, הוא לא הסתפק בסכום הקבוע, אלא היה מוסיף כהנה וכהנה, כל זאת מלבד התמיכה האדירה בקודשי בית ויז'ניץ ובצדקות שביקש הרבי.

בכל פעם שנכנסנו עמו אל הקודש פנימה, נדהמנו לראות את הסכום הגדול שהיה מצרף לקוויטל, ובמיוחד לפני החגים. נתינה זו הייתה עטופה בהתבטלות! ראינו שהוא מרגיש כי הוא המקבל, והרבי הוא הנותן.

צ'ק על סכום כל ההוצאות

ר' שמואל ראה צורך לסייע במיוחד כאשר השיא הרבי את צאצאיו.

שח אחד מהמשב"קים לבני המשפחה:

היה זה ביום חופת אחד הצאצאים. ר' שמואל ביקש להיכנס אל הקודש פנימה, אך אמרתי לו כי הרבי ביקש שלא להכניס אף אחד כי הוא מתכוון לחופה.

ראיתי כי ר' שמואל נבוך. הוא רצה לומר משהו, אך הסתפק אם אני הכתובת המתאימה. החלטתי לשאול. "ר' שמואל, מה קרה?" חקרתני.

"אומר לך את האמת. יש לי בעבור הרבי משהו שיתן לו מנוחת נפש להכין את עצמו לחתונה. לא אפריע לרבי, זה ייקח דקות ספורות".

לקחתי על עצמי את האחריות. נכנסתי אל הקודש פנימה וקיבלתי אישור להכניסו.

לימים נודע לי: ר' שמואל נכנס ובידו צ'ק פתוח. הוא ביקש לדעת איזו התחייבות ממונית לקח הרבי על עצמו בעבור החתונה. כששמע את הסכום, כתב צ'ק על כל הסכום!

בהזדמנות אמר לנו המשב"ק הרה"ח ר' אהרן גוטסמן:

ר' שמואל דסקל היה חד בדורו בצדקה! אין דומה לו. מי שמנסה לחקותו, זה רק חיקוי... אני זוכר שלכל דבר שהרבי היה נצרך, צלצלנו לר' שמואל, והכל היה מסודר מיד.

קרני חום בקפאונה של שווייץ

מדי שנה נהג הרבי לנפוש בחודשי הקיץ בשווייץ. לצורך הנופש שכרו בניין גדול, ובו התקיימה הכנסת אורחים מופלאה לכל דכפין.

בשבועות ששה הרבי בשווייץ היה משפיע ומאציל מאור החסידות על הנופשים שמילאו את הארץ היפהפייה. מדי יום בין מנחה למעריב מסר הרבי שיעור נפלא, והקהל המרותק האזין שעה ארוכה לדברי התורה המתוקים מדבש.

הבנין בסט. מוריץ שבשווייץ

רבים הגיעו להתברך מפיו, והיה מרעיף על הבאים דברי נועם על אודות דרך התורה, שהיא האמת היחידה ואין בלתה, ועל נתיבי החסידות המאירים, שהם הערובה לזכות לבנים ישרים הצועדים בדרכי אבות.

מי יוכל לתאר את לילות השבת במחיצת הרבי? אנשים רבים

נהרו להשתתף בטיש ולשמוע מפיו פניני יקר בתורה ובחסידות, כשהם מרגישים כיצד הנשמה מקבלת את מזונה ואת צרכיה, שאליהם ערגה כל העת.

"לרבי מויז'ניץ חלק אדיר בהקמת עולם החסידות לאחר החורבן", שחו רבים מתושבי שוויץ ואירופה בכלל.

שח הרב צבי פייביש מילר:

במפעל קודש זה היה לר' שמואל חלק גדול. הוא נטל על עצמו חלק גדול מהוצאות האכסניה והנופש יחד עם נדיב נוסף.

ויותר מזה...

באחד הימים הבחין ר' שמואל שאוספים תרומות ממשתתפי השבת לכיסוי ההוצאות שונות, כמו רכישת משקאות ופירות לשבת.

ר' שמואל תמה על כך באוזני הגבאי.

"לא נעים לנו להוסיף ולבקש ממך", הייתה התשובה. "הרי נתת כה הרבה להוצאות הנופש!"

"אל תאסוף מאיש. גם ההוצאות הללו עלי!" פסק ר' שמואל.

מסירות ללא גבולות

מספר בהתרגשות המשב"ק הרב צבי כץ:

מסירותו של ר' שמואל לרבי בשוויץ אינה ניתנת לתיאור. לא היה דבר קטן או גדול שהיינו צריכים לרבי או למשפחתו, שר' שמואל לא התייצב מיידית כדי לתת. תמיד ידענו שר' שמואל ידאג מיד לכל הנצרך. לא משנה הסכום - ר' שמואל יעניק מלוא חופניים מתוך אהבה שאינה ניתנת לתיאור.

ולא רק מבחינה כספית, אלא בכל פעם שהרבי היה צריך לנסוע למקום קרוב או רחוק, היה ר' שמואל מתייצב. הרבי היה קודם לכל - למשפחה, לעסקים ולכל צורך אישי. מעולם לא קרה שוויתר על נסיעה עם הרבי בגלל נסיעה משפחתית או נסיעה לעסקים.

אי אפשר לתאר את שהותו של הרבי בשוויץ ללא ידו הרחבה ותמיכתו העצומה של ר' שמואל, והכל מתוך אמונה טהורה ברבי ללא כל דרישה אישית או הנאה עצמית.

בצל הרבי

עוד סיפר המשב"ק הרב צבי כץ:

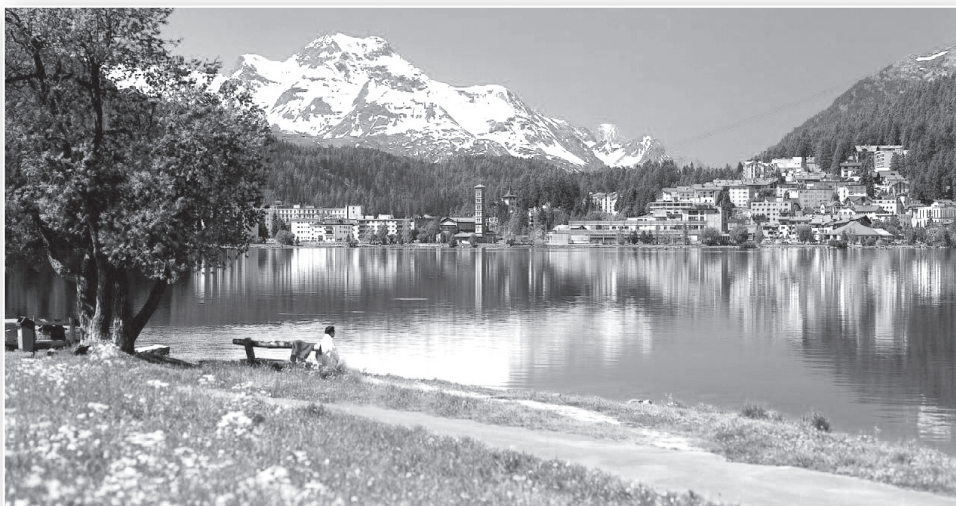
מדי שנה היה נוסע עם כל בני המשפחה לשהות בשווייץ סמוך לרבי. גם הבנים הלומדים בישיבות הצטרפו לנופש, אף על פי שלמדו בישיבת ויזניץ, שבה אין 'בין הזמנים' בתקופת הקיץ. ר' שמואל ידע כי בשבועות אלה, שבהם יהיו סמוכים וקרובים אל הרבי, יושפעו השפעה ארוכת טווח על חייהם.

את כל התפילות התפלל במניינו של הרבי שבאכסניה המרוחקת, אף על פי שבת המלון היהודי היה סמוך לדירת הנופש שלו.

בליל שבת לאחר הסעודה צעד עם ילדיו לשולחנו הטהור של הרבי. ההליכה נמשכה כשלושת רבעי השעה, ובסיומה זכו להתענג בנועם שבת שאינו ניתן לתיאור.

"חפציק לא ישוּוּ בה"

בשנים הראשונות להנהגתו נפש הרבי בעיירת הנופש סט. מוריץ. כמו בכל שנה, גם בשנת תשל"ו שכר אבינו דירה בעיירת נופש זו בבניין דירות נוח

עיירת הנופש סט. מוריץ בשווייץ

וטוב. והנה הגיעה ידיעה מפתיעה: השנה לא ינפוש הרבי בסט. מוריץ, כי אם בעירת הקייט ארוזה.

לא היה לו כל ספק לגבי תוכניותיו. אמנם הזמין דירה בסט. מוריץ, וביטול ההזמנה כרוך באיבוד ממון, אך מהם כל אלה לעומת השהות במחיצת הרבי? הוא הודיע לבעלי הדירה על ביטול הנופש. תשובתם הייתה: "שוב לא תוכל לשכור אצלנו דירות! בנוסף, תצטרך לשלם לנו סכום כסף כפיצוי". הוא ספג את ההפסד ופנה לחפש דירה בעיירה ארוזה.

כאן נתקל בקשיים: ברגע האחרון, סמוך כל כך לזמן הנופש, לא נותרה דירה פנויה למשפחה כה גדולה בת אחת עשרה נפשות, אבל גם על מכשול זה התגבר: הוא שכר דירה שהייתה פנויה למספר ימים, ודירה נוספת לימים שלאחר מכן, וכך נדדה משפחתו המבורכת במספר דירות במשך חודש.

כל הטרחה נחשבה בעיניו למאומה לעומת הזכות לשהות במחיצת הרבי.

מקווה טהרה

שח הרב צבי פייביש מילר:

כששהה הרבי בשוויץ בעיירה סט. מוריץ, היה טובל מדי יום במקווה טהרה הנמצא בבית המלון היהודי 'איידלוויס'.

המקווה היה קר, וכדי לחממו ולהכינו לרבי היה ר' שמואל משכים קום. לאחר מכן היה נוסע להביא את הרבי למקווה ומחזירו לתפילה. כך נהג שנים רבות בכל יום מימי הנופש בשוויץ.

בחכמה פתח שערים

ישבנו בבית הכנסת בקריאת התורה של שבת, והנה אנו שומעים את הגבאי מכריז: "יעמוד ר' שמואל...". לאחר העלייה עשו כנהוג 'מי שבירך', והגבאי סיים: "בעבור שייתן..." כשאבינו מכריז בקול: "מאה פרנקים שווייצריים!"

הקהל הוכה בתדהמה. היה זה סכום גבוה מאוד!

תהינו מדוע החליט לתרום סכום כה גבוה דווקא כאן, בהיותנו בשוויץ.

כשחזרנו מהתפילה, העזנו לשאול... ומה הופתענו מהתשובה:

"החלטתי לתרום סכום גבוה על 'מי שבירך', סכום אשר יחייב גם את

האחרים לעשות כן. אני רוצה שעלייה בשווייץ אצל הרבי תהיה יקרה מאוד, ובכך לזכות את המתפללים בהחזקת הישיבה הקדושה..."

המתפללים, ביניהם אנשים נכבדים ושועי עם, התביישו לתרום סכום זעום. הם חשו חובה להתאים את עצמם לסכום שנתרם...

בשבת שלאחר מכן העלה את שווייץ של הימי שבירד', ובמקביל העלו יתר הנגידיים שהתפללו במקום את נדבותיהם. הגיעו הדברים לידי כך שעלייה לתורה בשווייץ הפכה לעניין יוקרתי העולה כסף רב.

כך הביא בחכמתו לפתיחת הלבבות, ובדוגמה אישית חינך להעניק לצדקה סכומים ראויים ומכובדים.

קשר בל יינתק

עד יומו האחרון היה קשור לרבי בקשר בל יינתק. גם בשנותיו האחרונות, כאשר נחלש מאוד, לא ויתר על השתתפות בשולחן הטהור שערך הרבי בכל ליל שבת, וכן הקפיד להיכנס אל הקודש פנימה בכל ראש חודש. גם כשישב על כיסא גלגלים וגופו היה חלש מאוד, לא ויתר על הקשר.

כמים הפנים לפנים, כן לב האדם לאדם - גם הרבי החזיר לו אהבה ויחס בלתי-רגילים. פעמים רבות דרש הרבי בשלומו, כשהוא מספר על מסירותו לויז'ניץ.

ר' שמואל בקודש פנימה

פארו חבוש לראשו

היה זה בשנותיו האחרונות, כאשר מצב בריאותו התערער מאוד. ברחובות קריית ויז'ניץ רבתה ההתרגשות. הכל נהרו לבית המדרש הגדול למעמד קבלת הפנים לפני החופה בשמחת נישואי נכד הרבי.

נפשו קשורה בנפשו

אבינו שהה בביתו חולה ומרותק למיטתו. בשנתיים האחרונות לחייו כמעט לא יצא מביתו, וגם בשמחות הרבי לא היה יכול להשתתף.

שהינו לצדו בשעה שעלו צילי החתונה המרגשים. שעת החופה התקרבה.

"הביאו לי את השטריימל", נשמע לפתע קולו החלוש.

נדהמנו. חרדנו אליו. "והלא

אין באפשרותך להגיע לחופה. מצבך אינו מאפשר זאת, אתה יודע..."

"אני מבקש: הביאו לי את השטריימל", חזר והתחנן.

הבאנו לו. להפתעתנו, הוא חבש את השטריימל לראשו והתיישב על מטתו. אמנם הוא לא יצא ממיטתו ולא הלך לחתונה, אבל בישיבה על המיטה כשהוא חבוש שטריימל, הרגיש השתתפות בשמחת הרבי. הוא לא היה מסוגל לשכב במטתו ללא שטריימל כשהרבי הולך לחופת נכדו.

החל מאותו רגע השתנו פניו - הוא היה דבוק כולו בשמחתו של הרבי.

מצבו הגופני היה ירוד ביותר, אבל כשהרבי צעד אל החופה, הוא הרגיש שותף לה, כי נפשו דבוקה וקשורה אל מקורה - - -

היה זה הקשר לרבותיו הקדושים, אשר הם ליטשו את מידותיו והאירו את נשמתו, להעניק את כל אשר לו לזולת.